

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/76/2017
Identifikačné číslo spisu: 6112220594
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6112220594.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu 1/ Flaga, spol. s r.o., Šenkvickej 14/R, 902 01 Pezinok, IČO: 34 116 940 a žalobcu 2/ Flaga GmbH, so sídlom Flaga Strasse 1, 2100 Leobendorf, Rakúsko, IČO (FN) 185471b, obaja zastúpení advokátskou kanceláriou Lukačka s.r.o., so sídlom Tehelná 25, 831 03 Bratislava, s adresou na doručovanie Gajova 11, 811 09 Bratislava, IČO: 36 858 927, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Juraj Lukačka, proti žalovanej: PRVÁ SLOVENSKÁ PROPANBUTANOVÁ SPOLOČNOSŤ, a.s., so sídlom SNP 1301, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 057 673, zastúpenej advokátskou kanceláriou IURISTICO s.r.o., Cimborkova 13, 040 01 Košice, v mene ktorej koná advokát Mgr. Tomáš Horkay, v konaní o ochranu práv proti nekalej súťaži, práv z ochranných známkov a o zaplatenie sumy 33.000,- Eur ako primeraného zadost'učinenia, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. júna 2017, č. k. 43CoPv/6/2017-441, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .
- II. Žalobca 1/ a žalobca 2/ m a j ú n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 29.11.2016, č. k. 10CbPv/18/2012-399, uložil žalovanej povinnosť zdržať sa v obchodnom styku plnenia skvapalneného plynného uhl'ovodíka do tlakových nádob, na ktorých sú označenia „FLAGA“ alebo „PROGAS“ v akomkoľvek prevedení alebo kombinácii, zdržať sa skladovania plných tlakových nádob, na ktorých sú značenia „FLAGA“ alebo „PROGAS“ v akomkoľvek prevedení alebo kombinácii a zdržať sa ponuky a predaja skvapalneného uhl'ovodíka v tlakových nádobách, na ktorých sú značenia „FLAGA“ alebo „PROGAS“ v akomkoľvek prevedení alebo kombinácii.

2. Zároveň uložil žalovanej povinnosť zdržať sa v obchodnom styku plnenia skvapalneného plynného uhl'ovodíka do tlakových nádob vo vlastníctve žalobcu 1/, zdržať sa skladovania plných tlakových nádob vo vlastníctve žalobcu 1/ a zdržať sa ponuky a predaja skvapalneného uhl'ovodíka v tlakových nádobách vo vlastníctve žalobcu 1/, pričom tlakové nádoby vo vlastníctve žalobcu 1/ je možné identifikovať tak,

že ich žalobca 1/ vedie vo svojej evidencii a majú aspoň jeden z nasledujúcich identifikačných znakov tlakových nádob žalobcu 1/: a) tlakové nádoby majú na golieri vyrazené výrobné číslo vedené v evidencii žalobcu 1/, b) tlakové nádoby majú na golieri vystrihnuté veľké písmeno „F“, c) tlakové nádoby sú celé vo farbe tyrkysovej (RAL 5018) alebo striebornej (RAL 9006).

3. Žalovanej uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ primerané zadost'učinenie v sume 11.000,- Eur a žalobcovi 2/ v sume 22.000,- Eur. Rozhodol aj o tom, že žalobca 1/ je oprávnený uverejniť prvé dve výrokové vety odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu 1 x v denníku Hospodárske noviny v pracovný deň, v rozsahu najviac jednej strany a 1 x v denníku Nový čas v pracovný deň, v rozsahu najviac jednej strany na náklady žalovaného v maximálnej sume 7.500,- Eur.

4. Uložil jej tiež povinnosť zložiť preddavok na náhradu nákladov v sume 7.500,- Eur v prospech žalobcu 1/ do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. V prípade, že žalobca 1/ neuverejní prvé dve výrokové vety tohto rozsudku v lehote 3 mesiacov od zloženia preddavku na náhradu nákladov uverejnenia od žalovaného, je povinný vrátiť zaplatený preddavok žalovanej. Žalobcovi 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanej.

5. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že z ním vykonaného dokazovania má nesporne za preukázané, že žalobcovia sú nositeľmi práv z kombinovaných ochranných známk „FLAGA“ v rôznych farebných prevedeniach (OZ 229217, OZ 229218 a OZ 229219), „FLAGA PROGAS“ (OZ 221889), „FLAGA SLOVPLYN“ (OZ 222351) a „PROGAS“ (OZ 222825) pre relevantné tovary a služby zatriedené podľa medzinárodného triednika do tried 4, 6, 9, 16, 37 a 39, pričom v čase podania žaloby vlastnil vyššie uvedené ochranné známky žalobca 1/. Tento časť z nich neskôr previedol na žalobcu 2/, a to v rozsahu ochrannej známky OZ 229219 „FLAGA“, OZ 221889 „FLAGA PROGAS“, OZ 222351 „FLAGA SLOVPLYN“ a OZ 222825 „PROGAS“, ktorý sa stal ich majiteľom a žalobca 1/ k nim získal od žalobcu 2/ licenciu, na základe čoho sa od 17.09.2014 stal ich licenčným držiteľom, čo je evidované v registri ÚPV SR. Žalobca 1/ zostal riadne zapísaným majiteľom pre OZ „FLAGA“ pod č. zápisu 229217 a 229218, čo vyplýva z registra ÚPV SR.

6. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie tiež vyplýva, že žalobca 1/ plní vo vlastnej plniarni LPG, čo je označenie pre skvapalnené ropné plyny. Najčastejšie sa jedná o propán, bután a ich zmesi, a to do vlastných tlakových nádob - plynových fľaš označených jeho ochrannými známkami (ďalej v texte aj fľaše), ale aj ochrannými známkami, ku ktorým má v súčasnosti licenciu. Naplnené fľaše predáva buď sám alebo prostredníctvom zmluvných partnerov. V konaní bola preukázaná aj tá skutočnosť, že žalovaná zmluvným partnerom žalobcov nie je. Napriek tomu žalovaná plní a ponúka LPG aj v tých fľašiach, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu 1/, ktoré má právo plniť a ponúkať len žalobca 1/. Pritom sú označené ochrannými známkami oboch žalobcov a na trh ich uvádza vo vlastnom mene.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie žalovanej napĺňa znaky nekalosúťažného konania podľa § 44 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože spĺňa základné podmienky, ktorými sú konanie žalovanej v hospodárskej súťaži, konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže, ktoré je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom.

8. Súd prvej inštancie posúdil vzťah žalobcu 1/ a žalovanej ako súťažný, pretože obaja predávajú rovnaký tovar - LPG plnený vo fľašiach, pričom konanie žalovanej odporuje dobrým mravom hospodárskej súťaže v tom, že či už ako výrobca, plniateľ, distribútor alebo iný súťažiteľ nie je oprávnený predávať LPG vo fľašiach, ktoré označujú skutočného plniteľa, ak ním sama žalovaná nie je, inak vo vedomí spotrebiteľa vyvoláva mylný názor, že na fľaši označený subjekt je ten, kto LPG do fľaš plní. Konečný spotrebiteľ sa tak môže domnievať, že skutočne kupuje LPG naplnený v plniarni subjektom označeným na fľaši. Takéto konanie žalovanej je podľa okresného súdu spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi 1/, ako aj žalobcovi 2/ najmä v strate zákazníkov, ktorí by nemuseli byť spokojní s tovarom zakúpeným od žalovanej v presvedčení, že kupujú LPG plnený a predávaný žalobcami.

9. Konanie žalovanej tak podľa súdu prvej inštancie spĺňa zákonné podmienky klamlivého označenia

tovaru a vyvolávania nebezpečenstva zámeny, pretože predaj LPG vo fľašiach označených ochrannými známkami žalobcov nesporne vyvoláva mylnú domnienku, že LPG vo fľaši pochádza od žalobcu 1/, hoci reálne ide o LPG iného súťažiteľa. Takéto konanie žalovanej je aj parazitovaním na povesti žalobcov, pretože predajom LPG vo fľašiach označených ochrannými známkami jedného z kľúčových predajcov LPG na trhu žalovaný nepochybne zvyšuje svoju podnikateľskú prestíž.

10. V časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa v žalobe uvedených konaní súvisiacich s obchodovaním s LPG vo fľašiach súd žalobe vyhovel, pretože iným spôsobom nie je možné dosiahnuť zákonmi predpokladaný stav dodržiavania práv z vlastníctva registrovaných ochranných známk, povinností uložených Zákonom o energetike a odstránenie nekalosúťažného konania.

11. Zároveň okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom primerané zadosťučinenie, ktoré je náhradou za nemajetkovú ujmu spôsobenú najmä jeho zásahom do dobrej povesti žalobcov. Vzhľadom k tomu, že výšku primeraného zadosťučinenia, ktorú uviedli žalobcovia v zmenenom návrhu, doručenom súdu prvej inštancie dňa 20.04.2015 považoval súd za primeranú

12. Návrh, ktorý podala žalovaná na doplnenie dokazovania o výsluch znalca súd prvej inštancie neakceptoval, keďže o hodnovernosti znaleckého posudku nepochyboval. Prihliadol najmä na dĺžku času, počas ktorého žalovaná porušuje práva žalobcov vyplývajúce z ochranných známk, kedy k ukončeniu protiprávneho konania nepristúpila napriek tomu, že prvá výzva jej bola zaslaná už dňa 18.07.2012. Nerešpektovala ani povinnosti uložené jej nariadením predbežného opatrenia doručeného jej 14.09.2012 a ani ďalším uznesením o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 14.03.2016 a naďalej porušuje práva žalobcov z ochranných známk a dopúšťa sa voči nim aj nekalosúťažného konania na pomerne rozsiahlom a významnom trhu s LPG, čím negatívne zasahuje do majetkovej sféry žalobcov. Porušovanie Zákona o energetike žalovanou podľa okresného súdu len zvyšuje ohrozenie žalobcov, ako aj spotrebiteľov a spoločenskú nebezpečnosť jeho konania len zvyrazňuje.

13. Z dôvodu rozsiahleho zásahu do práv žalobcov a potreby informovať spotrebiteľskú verejnosť, ktorú žalovaná protiprávnym konaním dlhodobo uvádza do omylu priznal súd žalobcom okrem práv z titulu nekalosúťažného konania a porušovania práv žalobcov z ochranných známk v zmysle § 53 Obchodného zákonníka, ako aj § 8 zákona o ochranných známkach aj právo na uverejnenie prvých dvoch výrokových viet odvolaním napadnutého rozsudku na náklady žalovanej v dvoch celoštátnych denníkoch, čo umožní oboznámiť sa so súdnym rozhodnutím čo najširšiemu okruhu spotrebiteľov.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej, napadnutým rozhodnutím zo dňa 22.06.2017, č. k. 43CoPv/6/2017-441, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcom 1/ a 2/ priznal náhradu trov odvolacieho konania.

15. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v zmysle § 387 C. s. p., sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnych záveroch vychádzajúcich zo skutočností, ktoré majú podklad vo vykonanom dokazovaní a vyplývajú z obsahu spisového materiálu, inak by nebol mohol uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa v obchodnom styku plnenia skvapalneného plynného uhlíkovdika do tlakových nádob, na ktorých sa nachádzajú označenia „FLAGA“ alebo „PROGAS“, ktoré sú zároveň ochrannými známkami, vlastníkami ktorých sú žalobcovia v akomkoľvek prevedení alebo kombinácii, zdržať sa skladovania plných tlakových nádob a zdržať sa ponuky a predaja skvapalneného uhlíkovdika v tlakových nádobách, na ktorých sú tieto isté označenia v akomkoľvek prevedení alebo kombinácii, ktoré so súhlasom žalobcu 2/ ako ich vlastníka používa aj žalobca 1/.

17. Odvolací súd sa ďalej stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o potrebe uloženia povinností, ktorými sa zamedzí žalovanej plniť skvapalnený plynný uhlíkovdík do tlakových nádob označených

ochrannými známkami žalobcu „FLAGA“ alebo „PROGAS“, ako aj skladovanie žalovanou naplnených tlakových nádob patriacich žalobcom. Tým sa zamedzí aj ponuke a predaju LPG žalovanou vo fľašiach, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu 1/, pretože takýmto jeho konaním dochádza nesporne k porušovaniu práv žalobcov ako majiteľov uvedených ochranných známk a práv žalobcu 1/ ako ich oprávneného držiteľa, a teda aj k nekalosúťažnému konaniu.

18. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukázal na závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých konanie žalovanej napĺňa znaky nekalosúťažného konania podľa § 44 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože spĺňa základné podmienky, ktorými sú konanie žalovanej v hospodárskej súťaži, konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a ktoré je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Takýmto protiprávnym konaním žalovanej podľa konajúcich súdov nielenže hrozí, ale priamo dochádza k zameniteľnosti tlakových nádob plnených skvapalneným plynným uhlíkovodíkom, keďže zákazník, a to bez ohľadu, či je to fyzická osoba spotrebiteľ alebo podnikateľ, kupuje od žalovanej plyn balený v obaloch žalobcov bez toho, že by o tom mal akúkoľvek vedomosť a žalovaná LPG predáva v obaloch označených ochrannou známkou žalobcu 1/ a 2/ a ich výrobným číslom, ktoré však zákazník pri kúpe LPG neskúma. Konanie žalovanej sa tak dostáva do rozporu nielen so Zákonom o ochranných známkach, keď žalovaná bez súhlasu žalobcov ako majiteľa a držiteľa práv k ochranným známkam tieto používa na tlakových nádobách, ktoré sú v jeho dispozičnej sfére, ale napĺňa aj znaky nekalosúťažného konania, v dôsledku čoho tak dochádza k súbehu viacerých práv na strane žalobcov.

19. Konanie žalovanej taktiež podľa odvolacieho súdu napĺňa aj zákonné podmienky klamlivého označenia tovaru a vyvolávania nebezpečenstva zámeny, pretože predaj LPG vo fľašiach vlastnícky patriacich žalobcovi 1/ a označených ochrannými známkami žalobcov nesporne vyvoláva mylnú domnienku, že LPG vo fľaši pochádza od žalobcu 1/, hoci reálne ide o LPG iného súťažiteľa. Takéto konanie žalovanej je aj parazitovaním na povesti žalobcov, pretože predajom LPG vo fľašiach označených ochrannými známkami jedného z kľúčových predajcov LPG na trhu žalovaná nepochybné zvyšuje svoju podnikateľskú prestíž a na jeho úkor aj ďalšie výhody a zisk.

20. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že zo znalcom vyčíslenej hodnoty ochranných známk vo výške 751.000,- Eur predstavuje žalobcami uplatnené primerané zadosťučinenie len cca 4,5 %. V ročnom vyjadrení to za každý rok neoprávneného používania ochranných známk žalovaným (od júla 2012 do júla 2017) predstavuje vo vzťahu k žalobcovi 1/ finančné zadosťučinenie cca 2.200,- Eur a voči žalobcovi 2/ cca 4.400,- Eur. Krajský súd konštatoval, že okresný súd mal dostatok preukázaných skutočností limitujúcich a determinujúcich jeho posudzovanie na to, aby mohol na základe jeho úvahy rozhodnúť o primeranosti finančného zadosťučinenia v prospech žalobcov. Odvolací súd bol preto toho názoru, že žalobcovia preukázali vznik nehmotnej ujmy, ktorá zakladá ich právo na jej nahradenie požadovaným peňažným zadosťučinením. Odvolací súd dodal, že výšku primeraného zadosťučinenia nemusia žalobcovia v konaní preukazovať, pretože táto v konečnom dôsledku závisí od úvahy súdu a stanovuje sa na základe intenzity, dĺžky a rozsahu porušovania práv, pričom jej určenie súdom je otázkou právneho posúdenia, a nie skutkového zisťovania súdom.

21. K tvrdeniu žalovanej v odvolaní o tom, že okresný súd poučil žalobcov, že by bolo vhodné zabezpečiť vo vzťahu k primeranému finančnému zadosťučineniu znalecký posudok, podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu nevyplýva. Keďže žalobca 1/ sám navrhol vykonať dokazovanie na hodnotu ochranných známk znaleckým posudkom a sám ho dal aj vypracovať, okresný súd vyzval strany sporu na predloženie otázok znalcom, na čo v konaní ani nereagovali.

22. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľom uvádzané dôvody pre zrušenie tohto rozhodnutia, a teda že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, krajský súd v prejednávanej veci považoval za neopodstatnené, pretože právne posúdenie veci nie je v rozpore s hmotným právom a ani s judikatúrou odvolacích a dovolacích súdov Slovenskej republiky.

23. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

24. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že procesným postupom odvolacieho súdu, jej bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

25. Žalovaná zdôraznila, že vo vzťahu k žalobcami tvrdenému vlastníckemu právu k tlakovým nádobám sa súdy oboch inštancií uspokojili, len s formuláciou žalobného petitu, ktorého znenie považovali za dostatočné k preukázaniu vlastníckeho práva žalobcov, bez akejkoľvek väzby na výsledky vykonaného dokazovania. Pre úplnosť žalovaná dodala, že závery o vlastníckom práve k tlakovým nádobám svedčiacom žalobcom z vykonaného dokazovania ani nevyplynuli. Súdy sa podľa dovolateľky žiadnym spôsobom nevysporiadali s jej námietkami týkajúcimi sa prevodu vlastníckeho práva k tlakovým nádobám pri ich prvom predaji, naopak mali za preukázané, že na základe žalobcami predloženými nájomným a zálohovým listom, žalobcovia neprevádzajú vlastnícke právo k tlakovým nádobám, ale len k ich obsahu (LPG). Uvedené závery súdov považuje žalovaná za nesprávne, keďže žalobcovia predloženými dôkazmi preukázali len mechanizmus fungovania vzťahov pri tzv. firemných zákazníkoch, a nie vo vzťahu k spotrebiteľom.

26. Vo vzťahu k určeniu dôvodnosti nároku na primerané finančné zadosťučinenie, čo do základu a výšky, a jeho rozdeleniu medzi žalobcami, žalovaná uviedla, že žalobca 2/ na slovenskom trhu nepôsobí, je teda otázne, či vôbec môže byť subjektom práv a nárokov z ním tvrdeného, ale nepreukázaného, nekalosúťažného konania. Rovnako je tomu, aj vo vzťahu k právam plynúcim z ochranných známk, keď tieto na území Slovenska reálne nepoužíva, keďže žiadnu činnosť na území Slovenska nevykonáva, má žalovaná za to, že uvedená podmienka týkajúca sa samotného subjektu a jeho aktivity na relevantnom trhu je podstatnou pre vznik akýchkoľvek nárokov z možných nekalosúťažných konaní, resp. z porušení práv k ochranným známkam. K priznanému peňažnému zadosťučineniu žalovaná dodala, že toto vychádza zo znaleckého posudku vyhotoveného znalcom, ktorý sám o sebe bez spolupráce so znalcami z ekonomických odborov nemohol právne relevantným spôsobom stanoviť hodnotu práv k predmetným ochranným známkam, keďže tieto sú objektívne majetkom podniku žalobcu v 2. rade. Takto stanovená hodnota podľa dovolateľky nemohla byť ani podkladom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia.

27. Podľa názoru žalovanej, odvolací súd na jej námietky týkajúcej sa výšky primeraného finančného zadosťučinenia nereagoval, iba prevzal závery súdu prvej inštancie, bez toho, žeby sa v odôvodnení jeho rozhodnutia odrazilo zhodnotenie všetkých podstatných skutočností, vrátane miery ich preukázania, a potenciálne podstatných argumentov všetkých účastníkov konania. V tejto súvislosti dovolateľka poukázala najmä na skutočnosť, že už súd prvej inštancie rozhodol o finančnom zadosťučinení žalobcov tak, že prisvedčil k tvrdeniu žalobcov o existencii nemajetkovej ujmy bez toho, aby skúmal, či vôbec došlo k vzniku nemajetkovej ujmy. Nakoľko základom priznania zadosťučinenia je existencia nemajetkovej ujmy, je žalovaná toho názoru, že sa je potrebné najprv vysporiadať sa s otázkou, či došlo k vzniku nemajetkovej ujmy a až po vyriešení otázky existencie nemajetkovej ujmy mal súd pristúpiť k vyriešeniu otázky priznania finančného zadosťučinenia, jej výšky a rozdelenia medzi žalobcami.

28. Z vyššie uvedených dôvodov považuje žalovaná napadnuté rozhodnutie za neodôvodnené, týmto podľa dovolateľky bolo porušené jej právo na spravodlivý proces.

29. Na základe vyššie uvedeného dovolateľka navrhla, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

30. Žalobcovia k dovolaniu uviedli, že dôvod, ktorým žalovaná odôvodnila svoje dovolanie, teda zmätočnosť podľa §420 písm. f/ C. s. p., v tomto konaní nenastal a nič čo žalovaná vo svojom dovolaní uviedla, nesvedčí v prospech aplikácie ňou uvedeného dôvodu. Podľa názoru žalobcov konania na

súdoch prvej a druhej inštancie, ako aj ich rozhodnutia, nevykazujú žiadne vady (a to ani jednotlivé izolované vady), ktoré by mohli mať za následok nespravodlivosť uvedeného procesu ako celku. Subjektívny pocit žalovanej, že súd nerozhodol podľa jej návrhu a že sa nestotožnil z jej argumentáciou podľa žalobcov neznamena porušenie práva na spravodlivý proces. V konaniach a rozhodnutiach na súdoch prvej a druhej inštancie bol podľa ich názoru vyčerpávajúcim spôsobom zistený a preukázaný skutkový stav veci a riadne ustálené právne posúdenie a odôvodnenie veci. Z tohto dôvodu žalobcovia navrhujú, aby dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol.

31. Pokiaľ sa dovolací súd nestotožní s argumentáciou žalobcov a neposúdi dovolanie žalovanej ako neprípustné, potom žalobcovia navrhujú, aby dovolací súd postupoval podľa § 448 C. s. p. a dovolanie žalovanej ako nedôvodné, zamietol. Žalobcovia s dovolaním žalovanej zásadne nesúhlasia v celom rozsahu, keďže obsahovo neprináša nič iné ako argumenty už žalovaným uplatnené na súde prvej inštancie alebo v odvolacom konaní. Preto žalobcovia poukazujú na všetky svoje písomné podania a prednesy na súde prvej inštancie a v odvolacom konaní, najmä na vyjadrenie k odvolaniu žalovanej z 22.03.2017, ktoré sú aj pre toto vyjadrenie k dovolaniu v plnom rozsahu relevantné.

32. Žalobcovia zdôraznili, že konajúce súdy sa vysporiadali v konaní s preukazovaním vlastníctva žalobcu 1/ k tlakovým nádobám, ako aj s prevodom vlastníckeho práva k nim pri ich prvom predaji.

33. K dovolacej námietke žalovanej ohľadom materiálneho nedostatku znaleckého posudku, pokladajú žalobcovia takýto argument za nesprávny, irelevantný a nepreukázaný. S tým, že tento konkrétny argument žalovaná nepoužila v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolaní a preto je v tejto fáze konania takýto argument absolútne neprípustný.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

35. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

36. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

37. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

38. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

39. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

40. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

41. Podľa názoru žalovanej je jej mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

42. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

43. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

44. Z obsahu dovolania je zrejmé, že vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., vidí dovolateľka v tom, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, keďže odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími námietkami žalovanej, v podstatnej miere len zopakoval odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukázal. Ostatnou vadou v konaní je podľa presvedčenia žalovanej postup, ktorým súdy nesprávne vyhodnotili dôkazy predložené v konaní, prípadne niektoré dôkazy nevykonali vôbec.

45. K dovolacej námietke žalovanej súvisiacej s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, dovolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

46. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

47. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

48. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

49. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z rozsiahleho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v celkových 112 bodoch, sú zrejme podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Konštatoval správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu skutkových a právnych záverov. Odvolací súd dodal, že konanie žalovanej spĺňa kumulatívne všetky tri podmienky generálnej klauzuly nekalej súťaže podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka a navyše spĺňa aj špeciálne skutkové podstaty nekalej súťaže, a to vyvolanie nebezpečenstva zámeny podľa § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka, klamanie, ako aj parazitovanie na dobrej povesti ochranných známkov žalobcov podľa § 48 Obchodného zákonníka. Odvolací súd bol preto toho právneho názoru, že posúdenie nároku žalobcov aj podľa § 53 a 55 Obchodného zákonníka v časti zdržovacieho výroku, rovnako ako aj v ostatných častiach týkajúcich sa priznania primeraného zadosťučinenia vo finančnom vyjadrení, ako aj zverejnenia rozhodnutia okresného súdu v prvých dvoch výrokových vetách, je vecne správne.

50. Odvolací súd po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Takýto postup umožňovalo odvolaciemu súdu ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

51. Podľa názoru dovolacieho súdu, procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalobca mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie, čo aj urobil. Skutočnosť, že dovolateľka (žalovaná) sa nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Procesným postupom súdov oboch inštancií nedošlo k tomu, že by súdy znemožnili žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

52. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 2/2016 z 3. decembra 2015, z ktorého vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa vyššie citovaného ustanovenia. Jedná sa o taký výnimočný prípad, kedy ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov, podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože tak, ako je už vyššie konštatované, skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalovanej. Vyššie citované zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR je aktuálne aj po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok, pretože zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, obsiahnuté v novom Civilnom sporovom poriadku, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska.

53. K ostatnej dovolacej námietke žalovanej týkajúcej sa podľa jej názoru nesprávneho vyhodnotenia dôkazov predložených v konaní, (nájomné zmluvy, zálohové listy) prípadne nevykonaním niektorých dôkazov (k existencii nemajetkovej ujmy), dovolací súd pripomína, že uvedenú vadu nemožno považovať za nesprávny procesný postup, ktorým by sa znemožnilo strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Totiž už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R37/1993, R125/1999, R42/1993).

54. Dovolací súd zároveň dodáva, že za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s § 431 ods. 1 a 2 C. s. p., nemožno považovať argumenty žalovanej uvedené v dovolaní, z ktorých je zrejmá v zásade najmä jej nespokojnosť s vyvodením skutkových zistení a záverov súdmi nižších inštancií (závery súdov ohľadom vlastníctva žalobcu 1/ k tlakovým nádobám, ako aj s prevodom vlastníckeho práva k nim pri ich prvom predaji; preukázania vzniku nemajetkovej ujmy a až následné priznanie finančného zadosťučinenia).

55. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka nedôvodne namietala existenciu vady zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p. Preto dovolací súd dovolanie žalovanej proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

56. V dovolacom konaní úspešným žalobcom 1/ a 2/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.